

debat, end det, der er spurgt om. Jeg mener, at ministeren i sit svar har redegjort for, på hvilken måde han agter at gøre det, og jeg mener, at denne redegørelse var fuldt ud tilfredsstillende, og den var også forpligtende med hensyn til, hvornår resultater skal offentliggøres, og hvornår de skal foreligge – så forpligtende, som man nu kan gøre noget, som altså er afhængigt af en hel masse forløb, som man ikke nøjagtig kan forudse.

Da CD stemte for også denne lov i foråret 1998, gjorde vi det selvfølgelig i tillid til og i den sikre opfattelse, at denne lovgivning var og altså er i overensstemmelse med de konventioner, Danmark er forpligtet af, og ud fra den humane indstilling, vi ligeledes er forpligtet af. Ministeren sagde jo også udtrykkeligt, at havde han ikke troet det, ville han ikke have fremsat forslaget, og havde vi andre ikke troet det, ville vi ikke have stemt for det. Bevares, der var ting, vi ikke var helt tilfredse med; men sådan er det jo, når man skal finde flertal, når man skal finde kompromiser.

Der var områder, hvor vi gerne ville have været mere rundhændede, ingen tvivl om det. Vi siger ikke, at beløbet er tilstrækkeligt, men vi siger, at relativt målt er det i orden. Det er selvfølgelig ikke tilstrækkeligt, at man er relativt anstændig, man skulle helst være helt anstændig; men jeg nævner det relative for at forholde mig til overensstemmelse med internationale konventioner. Ved at studere, hvordan det foregår i andre lande, er jeg kommet til det resultat, at Danmark i forhold til en lang række andre lande ligger langt foran i sin behandlingsmåde af de nytillkomne, og det vil sige, at hvis vi skulle have overtrådt internationale konventioner, ville andre lande, der ligeledes har tilsluttet sig disse, langt tidligere end os blive bebrejdet, at der skete overtrædelser.

Forespørgerne ved udmærket, at CD deler de spørgende partiers opfattelse af, at de nytillflyttede mennesker – de kommende danskere, der er kommet her til landet i de senere mange år og stadig kommer hertil – er velkomne. Ved at modtage dem udfører vi en humanitær og absolut pligt, og vi betragter dem også som en fordel. Deres tilstedeværelse er en fordel for det danske samfund og den danske kulturs udvikling, så vi har ikke spor imod at behandle dem både anstændigt og mere end det; men vi måtte altså kompromisere på et par områder. Til gen-

gæld har lovgivningen vist sig at være særdeles værdifuld, både for Danmark og danskerne som helhed og ikke mindst for de nye danskere; for dem har den haft en god virkning.

Jeg mener ikke, at vi – som forslaget til vedtagelse fra SF, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti siger – kan vedtage, at vi skal overholde internationale konventioner, som vi frivilligt har tilsluttet os. Selvfølgelig skal vi det, det er er ikke noget, vi skal vedtage.

Jeg er enig i, at der skal være ligelig, fair behandling. Jeg har gang på gang i lignende debatter citeret Bibelens ord om, at én lov skal gælde for dig og for den fremmede, som er inden for dine porte. Men jeg tror, forespørgerne gør en fejl, når de vil have forskellige grupper behandlet ens og dermed afsporer diskussionen.

Som sagt: Vi er tilfredse med redegørelsen. Vi afventer de erfaringer, der bliver indhøstet, og så mener jeg slet ikke, der er mere at diskutere – i hvert fald ikke ud fra den ordlyd, forespørgeren her i dag har fået.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jamen det er da fuldstændig rigtigt, hvad hr. Arne Melchior siger. Jeg er ganske klar over, at CD deler SF og Enhedslistens – og formentlig også Kristeligt Folkeparti og mange andre partier og medlemmers – synspunkt, nemlig at de fremmede, der kommer hertil, skal behandles ordentligt, og at en del af dem gudskelov bliver her. Så det er sådan set ikke det, der er problemet.

Men det er jo ikke mig, der vil have, at man skal behandle forskellige grupper ens; det er jo ikke noget, der er opstået i SF's hjerne eller Enhedslistens hjerne. Det er noget, som Danmark frivilligt har skrevet under på i 1951: flygtninge, der kommer til Danmark, skal vi behandle som vore egne borgere. Det er konventionen, der siger det, og det er noget, Danmark frivilligt har skrevet under på.

Hvorfor er det så vigtigt? Hvorfor er det noget, vi skal bruge så meget tid på? Præcis fordi Danmark – som hr. Arne Melchior også sagde – regnes for at være foregangsland, og når et foregangsland som Danmark kan tillade sig at bøje og strække konventioner og vride dem ud af form, hvad tror hr. Arne Melchior så ikke, det vil medføre i andre lande?